

Řečické

zajímavosti

Datum vydání: 22. 06. 2021, číslo 2, ročník XLVI

A na co se můžete těšit
uvnitř tohoto čísla?

FOTOGALERIE

**INFORMACE
Z MĚSTSKÉHO
ÚŘADU**

**PLÁNOVANÉ
ÚDÁLOSTI**

**KOMENTÁŘE
DŮLEŽITÝCH
UDÁLOSTÍ**

**ROZHOVOR SE
SPORTOVCI**

Vážení čtenáři, připravili jsme pro vás pouťové vydání Řečických zajímavostí. Už je to více jak rok, co žijeme v coronavirové době. Avšak s příchodem léta a především očkování, se začíná společenský, kulturní, sportovní i obyčejný život vracet ke svému normálu. Za celou redakci a Město Kardašova Řečice bychom vám rádi popřáli slunečné a pohodové léto plné nezapomenutelných zážitků. A také chvíle pohody strávené nejen při prohlížení řečických novin... A hlavně pevné zdraví!

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš.

Redakce: Aneta Chvojková.

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit.

S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.

Fotka na úvodní straně

© Vladimír Nekut – rybník Nový, za hradem.

Příspěvky můžete posílat na mail:

recicke.zajímavosti@seznam.cz

Obsah:

	strana
Fotogalerie	2, 31-32
Nadcházející akce	3
Z městského úřadu	4-12
Události, zajímavosti, komentáře	13-20
Divadlo	21-22
Sport	22-24
Lidé z Řečice	25-30

Velikonoční „Kraslicovník“ na náměstí J. Hrubého (foto: N. Semerád)

OP Slavia Kardašova Řečice oslavila pálení čarodějnic a 1. máj. Podle vládního nařízení byli všichni zúčastnění řádně otestováni s negativním výsledkem. Další foto bude vystaveno na autobusové zastávce. (foto: OP Slavia)

Nová výsadba v Nádražní ulici (foto: N. Semerád)

Nová výsadba v Nádražní ulici (foto: N. Semerád)

Nadcházející akce

26. 6. Pouťové pódium na náměstí J. Hrubého, začátek v 18 hodin.
10. 7. Benátská noc v Nítovicích, začátek v 17 hodin.

Kardašova Řečice - náměstí J. Hrubého

Pouťové pódium

Olga Lounová

Řečická kapela

BARET

Program:

18.00 - ŘEČICKÁ KAPELA

21.00 - OLGA LOUNOVÁ

22.30 - BARET - taneční zábava

Začátek v 18. hodin

SOBOTA

26.6.

U Kulturního domu Pouťové atrakce

-inzerce

TĚŽBA

A PŘIBLIŽOVÁNÍ DŘÍVÍ

Martin Skácel

Pomoc
s lesem nebo
v boji proti
kůrovci?

bez
doplatků
za práci

firma z Jindřichohradecka

Vyřízení dotací spojených s kůrovcovou kalamitou a pěstební činností • výkup dříví i stojících stromů •
výkup lesních pozemků i vytěžených • prodej palivového štípaného dříví (i klád k samovýrobě vč. dovozu) •
pořez dříví na pile v Horních Němčicích • prodej stavebního řeziva

info@msdrevoservis.cz

+420 704 729 781

Město Kardašova Řečice vyhlašuje II. ročník soutěže

ROZKVETLÁ ŘEČICE

Podmínky soutěže:

- Předmětem soutěže je květinová výzdoba oken, balkónů, lodžii nebo teras bytů či předzahrádek domů **viditelných z veřejných ploch** města **Kardašova Řečice**.
- Hodnotící kritéria: celkový vzhled (estetický dojem), originalita řešení, kvetení rostlin, barevná kombinace, přínos pro okolí.
- Přihlásit se mohou občané města K. Řečice (včetně místních částí Mnich a Nítovice).
- Květinovou výzdobu bude v průběhu letní sezóny hodnotit porota a ocenění v jednotlivých kategoriích se mohou těšit na pěkné ceny!
- Oznámení výherců proběhne ve třetím čtvrtletí roku 2021.

Přihláška:

- Přihláška musí obsahovat **jméno a příjmení, adresu, kontaktní údaje** (telefon nebo email) a **kategorii**, které se chcete zúčastnit (viz tabulka níže).
- Pokud přihlašujete někoho jiného než sebe, uveďte rovněž vaše kontaktní údaje.
- Přílohou přihlášky může být **barevná fotografie výzdoby** s komentářem.
- Přihláška musí obsahovat **adresu a popis výzdoby** (ulice a číslo domu, druh a barvu vysázených květin nebo pnoucích dřevin aj.).
- Přihláška musí být doručena buď **elektronicky** na e-mail: **rozkvetla.recice@seznam.cz**, v **písemné podobě** prostřednictvím pošty nebo **osobně** podáním do podatelny Městského úřadu na adrese: **náměstí Jaromíra Hrubého 64, Kard. Řečice 378 21**.
- Přihlášky posílejte kdykoliv v průběhu jara i léta, nejpozději však do: **31. 08. 2021**
- Přihlášením do soutěže *souhlasíte se zpracováním vašich osobních údajů*, které budou využity *pouze pro účely této soutěže*!
- Případné dotazy můžete pokládat na e-mail **rozkvetla.recice@seznam.cz** nebo telefonicky na podatelnu městského úřadu (384 383 031).

Kategorie:

1. Truhlíky
2. Předzahrádky

Z městského úřadu – slovo starosty města

Hospodaření města skončilo přebytkem

Autor: Petr Nekut

Jedním z bodů, které schvalovalo zasedání březnového zastupitelstva bylo hospodaření města za rok 2020. Loňský rok nebyl rozhodně jednoduchý, docházelo k velkým výpadkům daňových příjmů na jedné straně a zvyšování výdajů na boj s Covidem na straně druhé a o to více je třeba ocenit, že naše obecní finance se podařilo zvládnout velmi dobře a přes velkou investiční aktivitu ve výši 16 milionů Kč skončilo hospodaření města přebytkem ve výši téměř 15 milionů Kč. Tento přebytek bude zapojen do letošního rozpočtu, který je schválen jako schodkový, ale s tímto zapojením přebytku jsme počítali již při jeho schvalování. Příjmy města byly plánovány ve výši 54 milionů Kč, ale zejména díky získaným dotacím ve výši téměř 6 milionů Kč, dosáhly více než 60 milionů Kč. Výdaje města plánované taktéž ve výši 54 milionů Kč se naopak podařilo díky rozumnému hospodaření snížit o 10 milionů na 45 milionů Kč i při zachování již výše zmiňované vysoké míře investičních výdajů ve výši 16 milionů Kč, tj. více než 35 % všech výdajů města. Z větších akcí bych chtěl připomenout dokončení hasičské zbrojnice, rekonstrukci bytů v Lažanech a domu čp. 365 (vedle bývalého KOH-I-NOORU), parkoviště u Mateřské školy, dětské hřiště u Kulturního domu, rekonstrukci starého hřbitova, veřejné osvětlení v ulici Hradní, nákup pozemků a celá řada dalších menších akcí.

I v letošním roce je v plánu velká investiční aktivita počínaje novým osvětlením a chodníky v ulicích Husova a části Bezručova, plynifikací, přípravou stavebních parcel Na Hůrkách, nákup lesnické techniky, výtah ve škole, počítačová a jazyková učebna i nové zdroje tepla. Na většinu z nich se snažíme zajistit nějaké dotace, některé pak bez dotace dělat nebudeme. Finanční situace města je nadále velmi dobrá, město má vytvořeny velké rezervy, na druhé straně nás čeká celá řada velkých investičních akcí a velmi nejistá situace kolem daňových příjmů pro nejbližší období kvůli covidové pandemii. Proto je třeba i nadále postupovat v hospodaření města rozvážně a s rozmyslem a soustředit se na řešení klíčových problémů zejména ve vodohospodářské oblasti. Máme k tomu vytvořeny všechny předpoklady a já věřím, že se nám to přes všechny současné problémy podaří.

Začal úklid města

Autor: Petr Nekut

Nová výsadba v Nádražní ulici (foto: N. Semerád)

naším malým, ale výkonným strojem Nilfisk Egholm a ručním dočišťováním, při kterém využíváme i pracovníky na veřejně prospěšné práce poskytnuté nám na smlouvu od Úřadu práce. Tyto pracovníky pak rovněž používáme na práci v lese jako je pálení klestí a v současné době též výsadbu stromků na vytěžených či kůrovcem poškozených plochách. V březnu též probíhala oprava zejména polních komunikací v okolí města, kterou jsme provedli vlastními pracovníky.

V letošním roce o něco dříve započal tradiční jarní úklid a čištění města. Již v březnu se rozběhla údržba, ošetření a doplnění naší zeleně, které provádí odborná firma i naši zaměstnanci a já věřím, že spolu se slunečními paprsky a oteplením se budeme moci všichni přesvědčit o jejím výsledku, kterým bude rozkvetlé a barevné město. I v letošním roce pak vyhlašujeme soutěž „Rozkvetlá Řečice“, která samozřejmě platí i pro místní části Mních a Nítovice a do které se mohou přihlásit všichni naši občané ale i chalupáři a která jistě přispěje ke zlepšení vzhledu města. Vlastní čištění komunikací veřejných ploch pak proběhlo 12. a 13. dubna zamestnáním strojem od Služeb města Jindřichův Hradec a pokračuje dočišťováním a zamestnáním chodníků

Husova ulice změní svou tvář

Autor: Petr Nekut

Akce, která již začala v horní části Husovy ulice je společnou investicí firmy E.ON a města při které se velmi změní tvář nejenom Husovy ulice, ale i části ulice Bezručovy.

Část E.Onu má za cíl sejmutí vzdušného vedení rozvodu elektřiny (a že je ho tam požehnaně) a jeho uložení do země a přepojení stávajících odběratelů. Zmizí při tom nejenom drátěné rozvody, ale i betonové sloupky a nástřešáky a zlepší se celkový vzhled ulice. V návaznosti na to – zhruba koncem května pak začne město se svou investicí, kterou je výstavba chodníků, tam, kde doposud nejsou či oprava starých či poškozených stávajících chodníků. Součástí akce je pak i nové osvětlení celé ulice – nové sloupky i lampy i kabely a jejich zahuštění

a také nové rozvody a tlampače městského rozhlasu a přechod pro chodce.

Akce je to velmi složitá, neboť se zde střetává celá řada nejrůznějších vedení a zájmů, ale jistě potřebná, neboť se výrazně zlepši bezpečnost i vzhled této části města.

Průběh stavebních prací v Husově a Bezručově ulici (foto: N. Semerád)

DVD „Řečická filmová kronika“ je nadále v prodeji!

Upozorňujeme čtenáře, že stále probíhá prodej omezeného nákladu DVD „Řečická filmová kronika“ s digitalizovanými unikátními filmovými materiály z nedávné historie našeho města. DVD jsou k dostání na třech místech – v podatelně MěÚ u paní Tomšů, v městské knihovně u paní Vondrkové a nově také v informačním středisku na autobusové zastávce. K dispozici je především II. díl filmové kroniky, ale ještě i pár posledních disků dílu prvního. Během tradičního minifestivalu „Poutové podium“ (sobota 26. června 2021) pak bude možné zakoupit „Řečickou filmovou kroniku“ ve stánku před budovou radnice. Všem velmi děkujeme za dosavadní zájem, začínáme pomalu připravovat třetí díl, který dovrší jedinečnou kolekci řečického filmového vzpomínání.

Za AV studio K. Sláma a F. Beneš

Plynofikace se rozbíhá

Autor: Petr Nekut

V polovině června letošního roku se rozběhla plynofikace části obce, která byla doposud zásobována teplem z teplovodu. Po dlouhé a složité přípravě, kterou si každá taková akce vyžaduje a která byla navíc komplikována různými koronavirovými omezeními, se rozběhla akce, která výrazně zasáhne do života města zejména v dopravní obsluze a přístupu k jednotlivým nemovitostem. V trase se nachází celá řada již položených inženýrských sítí, kterým je potřeba se vyhnout, a jsou ve vlastnictví kromě města také různých fyzických osob, a zejména pak Správy a údržby silnic a Ředitelství silnic a dálnic. Stavba má dva investory, kromě města je to i firma eg.d (E.ON), která se podílí na části páteřních rozvodů. Veškeré přípojky pro fyzické osoby hradí město, což je výrazná podpora pro naše občany a doporučuji všem toto využít. Platí to však pouze v průběhu výstavby a je proto třeba se rozhodnout (pokud jste to již neudělali) a tuto možnost využít. Občan si hradí předávací skříň (HUP) s vybavením a samozřejmě rozvod a plynové spotřebiče ve svém domě. Na základě výběrového řízení bude stavbu provádět firma Jindřichohradecké montáže a vzhledem k velkému rozsahu prací bude rozdělena na dvě zhruba stejné etapy v roce 2021 a 2022. Začínat se bude na náměstí J. Hrubého, části Tyršovy ulice a ulice Školní. Harmonogram prací je na konci článku. Tam, kde nebude v letošním roce plynofikace dokončena by měl fungovat nadále teplovod.

Zájemci o připojení na plyn byli seznámeni s postupem prací a všemi organizačními záležitostmi 26. 5. na společné schůzce v kulturním domě (dříve to nebylo kvůli covidu možné), které se zúčastnili zástupci všech organizací a plynářských firem, nabízejících provedení plynofikace v soukromých objektech. O schůzku byl mezi lidmi velký zájem a podařilo se vysvětlit většinu dotazů našich občanů. Během výstavby se jistě objeví celá řada dalších problémů a omezení, ale já věřím, že je společně zvládneme.

1187		UZLOVÉ BODY DOKONČENÍ
Kardašova Řečice - etapa P1 a P2		
1	Etapa P1	7.6.-9.7.2021
	<i>Nájezd na slavbu, založení stavby, dopravní značení</i>	07.06.2021
2	<i>Výkopové práce, montážní práce, zásyp cca 80 m</i>	8.6.- 13.6.2021
3	<i>Protlak pod SUS</i>	14.6.- 16.6.2021
4	<i>Výkopové práce, montážní práce, zásyp cca 36 m</i>	16.6.- 18.6.2021
5	<i>Výkopové práce, montážní práce, zásyp cca 116m</i>	21.6.- 27.6.2021
6	<i>Přípojky etapa P1</i>	28.6.- 2.7.2021
7	<i>Dokončené přípojek, ukončení P1</i>	7.7.-9.7.2021
8	Etapa P2	12.7.- 6.8.2021
9	<i>Výkopové práce, montážní práce, zásyp cca 116m</i>	12.7.- 18.7.2021
10	<i>Výkopové práce, montážní práce, zásyp cca 116m</i>	19.7.- 25.7.2021
11	<i>Výkopové práce, montážní práce, zásyp cca 23 m, připojení</i>	26.7.- 1.8.2021
12	<i>Přípojky, ukončení P2</i>	2.8.-6.8.2021

PLYNOFIKACE

důležitá telefonní čísla

Město Kardašova Řečice

Starosta města MVDr. Petr Nekut
608 383 032

Stavební technik Milan Mrázek
604 205 757

TDI Ing. Pavel Beran
774 618 467

eg.d

Vedoucí správy provozu Ing.
Tomáš Vacek 733 670 644

Podávání žádostí o přípojku
Tomáš Zerzub 724 258 494

TDI Ing. Vladimíra Šetková
724 848 553

Zpracovatel projektu

Zdeněk Troup 606 602 520

Ing. Tomáš Troup 605 391
398

Jindřichohradecké montáže + Štamoza

Stavbyvedoucí Roman Novotný
737 270 917

Jednatel Karel Welcl
737 270 905

Teplospol

Ing. Štěpán Srnka
720 429 800

Projektant vnitřních rozvodů

Jan Plucar 728 405 333

Dodavatelé vnitřních rozvodů

Jihoterm s.r.o. 721 464 889

Gastop J.H. s.r.o.
384 320 869

Valek PVT s.r.o. 602 470 567

A-JIKOM s.r.o. 775 364 053

STAV4U s.r.o. 777 624 200

Dodavatel kotlů GIENGER s.r.o.

Filip Houska 739 531 062

Dodavatelé skříněk a pilířů HUP

PVK s.r.o. – Oxana Hortová
602 184 705

Příprava obchvatu města pokračuje

Autor: Petr Nekut

Po nedávné tragické nehodě, která stála život našeho spoluobčana, s jehož rodinou všichni soucítíme a spoluprožíváme jejich bolest, znovu vyvstala v celé naléhavosti otázka výstavby obchvatu města. Jakkoliv byla nehoda způsobená nedisciplinovaností jednoho řidiče, je více než zřejmé, že to souvisí s velkým provozem ve středu města a je to další důvod k urychlení přípravy a vlastní výstavby obchvatu města a odvedení nadměrné dopravy z jeho středu. Příprava obchvatu trvá již více než čtyřicet let a určitě ji nepomohla petice proti obchvatu, která se objevila před třemi lety a zpochybnila tuto dlouholetou práci. Jakkoliv chápu připomínky všech zúčastněných, kteří jsou obchvatem dotčeni, tak ve srovnání se stávající trasou jsou dopady nesrovnatelně menší, jak jsme se bohužel v minulých dnech přesvědčili. Apeluji proto na všechny, kterých se obchvat dotýká, aby neblokovali přípravu výstavby obchvatu, protože následky mnohde bývají tragické a nesrovnatelné s případnými omezeními jejich nemovitostí. V současné době se rozběhla územní řízení a investor stavby – Ředitelství silnic a dálnic připravuje výkupy pozemků. Město s nimi velmi těsně spolupracuje a udělá všechno pro urychlenou realizaci obchvatu.

Upozornění občanům, kteří chtějí dostávat hlášení městského rozhlasu do e-mailové pošty:

- 1) webové stránky města (www.kardasova-recice.cz)
- 2) na úvodní straně dole napravo zadat: **novinky e-mailem** (zadat vaši e-mailovou adresu)

ověřovací kód (opíšete)

- 3) zobrazí se: „souhlasím se zasíláním novinek e-mailem z webu
<https://www.kardasova-recice.cz>

zadáte: „uděluji souhlas se zpracováním osobních údajů“

- 4) poté do vaší e-mailové schránky přijdou dva odkazy a vy znovu potvrdíte, že chcete hlášení rozhlasu odebírat.

Svoz bioodpadu probíhá každý pátek v sudém týdnu. Nejbližší svoz bude 2. července.

Žádáme občany, kteří ještě nezaplatili poplatky za odpady a psy na rok 2021, aby se v úředních dnech (pondělí a středa) dostavili na městský úřad a tyto nedoplatky uhradili.

-Inzerce-

61-letý SŠ s kurzem na PC pro pokročilé, dále se základním kurzem marketingu zakončeným Evropským certifikátem, pokročilý v jazyce slovenském, částečně pak v jazyce německém a ruském a se schopností překládat skoro vše z angličtiny do češtiny, **hledá příslušné zaměstnání v Kardašově Řečici či jeho okolí.**

Mobil: 728 448 374

Důležité informace

Městský úřad

Tel: 384 383 031

Web: www.kardasova-recice.cz

Mail: posta@kardasova-recice.cz

Úřední hodiny:

Pondělí: 7:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Úterý: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Středa: 7:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

Čtvrtek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-15:30)

Pátek: neúřední den (7:00-11:30, 12:00-13:30)

Knihovna

Tel: 384 382 092

Mail: knihovna.krecice@gmail.com

Výpůjční doba:

Pondělí: 7:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

Úterý: Zavřeno

Středa: 7:00 – 11:00, 12:00 – 17:00

Čtvrtek: 8:00 – 11:00, 13:00 – 15:00

Pátek: 8:00 – 12:00

Sběrný dvůr

Provozní doba:

Středa: 16:00 – 18:00 (duben-říjen)

Sobota: 9:00 – 11:00

Kompostárna

Po tel. domluvě (384 383 031)

Lékaři

MUDr. Martina Janoušková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 382 183**

MUDr. L'ubica Horkayová (gynekologická ord.) – **728 849 541**

MUDr. Jana Slavíková (prakt. lékař pro dospělé) – **384 383 610**

MUDr. Jana Sedláčková (prakt. lékař pro děti a dorost) – **725 373 032**

MUDr. Ilona Žídková (stomatologická ordinace) – **384 382 254**

Lékárna Benátky – PharmDr. Jitka Dvořáková – **384 383 029**

Česká pošta

Tel: 954 237 821

Provozní doba:

Pondělí: 10:00-12:00, 13:00-18:00

Úterý: 8:00-12:00, 13:00-16:00

Středa: 10:00-12:00, 13:00-18:00

Čtvrtek: 8:00-12:00, 13:00-16:00

Pátek: 8:00-12:00, 13:00-16:00

Sobota: 8:00-10:00

VYRÁBĚJ S NÁMI NEJLEPŠÍ BRAMBŮRKY V ČECHÁCH

Intersnack

Do týmu přijmeme:

OPERÁTORA VÝROBNÍ LINKY

29 500 - 31 000 Kč

+ 10 000 Kč náborový příspěvek

Co u nás práce ve výrobě obnáší?

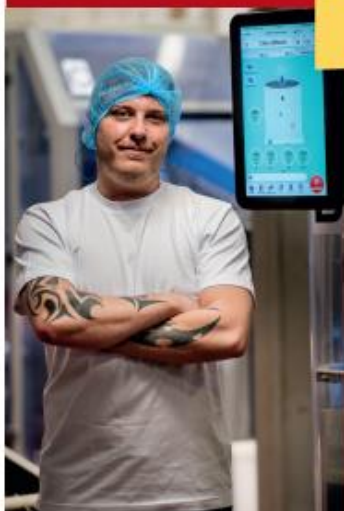
/ zejména obsluhu výrobní linky
za použití pracovních návodů
/ dohled nad chodem linky
a kontrola kvality výrobků
/ výměnu forem v lince, pokud se
přechází na výrobu jiného produktu
/ komunikace s kolegy, předávání
a přebírání informací o výrobě,
úklid na pracovišti a dohled
nad jeho stálou čistotou

Nejlépe do našeho týmu zapadne kolega, který:

/ je manuálně zručný a má chuť
pracovat
/ zná výrobní prostředí a bez
problému zvládne čtyř směnný
provoz (krátký - dlouhý týden)
/ je samostatný, spolehlivý
a ke svěřeným úkolům přistoupí
zodpovědně
/ má platnou vyhl. 50 - to by pro
nás bylo velkou výhodou (není ale
podmínkou k získání pozice)

Co získáte od nás?

/ zodpovědnou pracovní pozici
v moderní společnosti
/ zajímavou mzdu jejíž hodinovou
sazbu po zapracování zvýšíme
/ řadu příplatků a měsíční bonusy
/ 25 dní dovolené
/ možnost využití závodní
svozové dopravy
/ příspěvek na stravování
/ další zaměstnanecké výhody

SKLADNÍKA

20 500 - 27 000 Kč

+ 10 000 Kč náborový příspěvek

Co u nás práce skladníka obnáší?

/ zejména manipulaci s materiá-
lem a zbožím, k tomu využijete
vysokozdvíhací vozík
/ práci na příjmu a expedici zboží,
zde Vás naučíme pracovat se
čtečkou kódů
/ pravidelnou inventarizaci skladu
/ samozřejmě úklid na pracovišti
a dohled nad čistotou skladů

Nejlépe do našeho týmu zapadne kolega či kolegyně, který/která:

/ je fyzicky zdatný a má chuť pracovat
/ bez problému zvládne dvousměnný
či třisměnný provoz
/ je spolehlivý, pečlivý a ke svěřeným
úkolům přistoupí zodpovědně
/ vlastní řidičský průkaz sk. B
/ má platný průkaz řidiče VZV
(pokud nemá, zajistíme u nás)

Výhodou je předchozí zkušenost
s prací ve skladu.

Co získáte od nás?

/ zodpovědnou pracovní pozici
v moderní společnosti
/ zajímavou mzdu
/ 25 dní dovolené
/ příspěvek na stravování
/ další zaměstnanecké výhody

intersnack.jobs.cz

Z jednání rady a zastupitelstva města

Ve zkratce z rady města

Autor: Dana Machová (místostarostka)

Rada například schválila:

- **dodatek ke smlouvě** o svozu odpadů
- **výsledek výběrového řízení** na realizaci **plynifikace města** – firma **Jindřichohradecké Montáže s. r. o.**
- **výsledek výběrového řízení** na **zasíťování stavebních parcel** v lokalitě Hůrky – firma **Swietelsky stavební s. r. o.**
- **výsledek výběrového řízení** na realizaci nové **autobusové zastávky** v Mnichu – firma **Swietelsky stavební s. r. o.**
- **výsledek výběrového řízení** na pořízení **lesnické techniky** z dotačního programu – firma **Y-CZ s. r. o.**
- **nákup sekačky** pro údržbu fotbalového hřiště **FK K. Řečice**
- návrh na **obnovu webových stránek** a pořízení **venkovního informačního panelu**
- žádosti o **poskytnutí finančních prostředků** na činnost místních organizací
- **prodej pozemků** na výstavbu garáží
- **přidělení bytů**
- záměr **výstavby nového kolumbária** na městském hřbitově
- vypracování **projektové dokumentace** na **opravu kanalizace v ulici Komenského**
- výsledek **hospodaření** Mikroregionu Řečicko

Rada vzala na vědomí **rozpočtové opatření č. 2/2021**, byla seznámena se zpracovaným záměrem společnosti JRK Česká republika s. r. o., týkající se **zefektivnění hospodaření s odpady ze strany města i občanů**, vzala na vědomí informaci o dalších **rekonstrukcích městských bytů**. Seznámila se s žádostí o místo **městského policisty**.

Z jednání zastupitelstva města

Ze zápisu zveřejněného dne 31. 3. 2021 na stránkách města, zapisovala Dana Machová. Více informací najdete na www.kardasova-recice.cz / Úřad / Úřední deska / Zápis a usnesení z jednání zastupitelstva města

Zastupitelstvo města konané dne 24. 3. 2021 projednávalo tyto body:

Bod č. 1 – Zpráva o činnosti Městského úřadu za uplynulé období

- Starosta města informoval o **opatřeních proti šíření koronaviru** – dezinfekce domovů pro seniory a veřejných prostorů, očkování seniorů v DPS a pomoc s jejich registrací.
- V souvislosti s uzavřením provozoven byl **odpuštěn nájem** u provozoven v městských objektech po dobu trvání nouzového stavu.
- Město se zabývá **přípravou dotací na výstavbu bytů, plynifikace, obnovu zeleně** a dalších akcí souvisejících s rozvojem města.
- Byla provedena **rekonstrukce starého hřbitova**.
- Přípravují se **nové stavební pozemky** pro **individuální i městskou výstavbu domů na Hůrkách a Moravském poli**. Město zahájilo **obnovu chodníků v ulici Bezručova a Husova** spojenou s položením nových vedení sítí NN a veřejného osvětlení.
- Město připravuje novou **vyhlášku o odpadech**, která by měla zlepšit situaci v nakládání s odpady i s jejich tříděním, vzhledem ke stále se zvyšujícím nárokům na odpadové hospodářství.
- Město pokračuje v **opravách domu č.p. 346 v Lažanech** – byly dokončeny rekonstrukce bytů, vybudovány nové koupelny a vyměněny kuchyňské linky. Dále byla započata obnova elektrické rozvodné sítě, která se nacházela v havarijním stavu. Město průběžně opravuje a modernizuje své byty, byla dokončena i **rekonstrukce domu č.p. 365**.
- Město provádí průběžnou **opravu cest**, probíhá **těžba kůrovcového dřeva** a také příprava výstavby **autobusové zastávky v Mnichu**.

Bod č. 2 – Zastupitelstvo města schválilo **Závěrečný účet města za rok 2020 a vyslovilo souhlas s celoročním hospodařením – bez výhrad**. Zastupitelstvo města schválilo **účetní uzávěrku města za rok 2020** a taktéž schválilo **výsledek hospodaření – zisk 20 384 904, 42 Kč**.

Bod č. 3 – Zastupitelstvo města vzalo na vědomí **Zprávu nezávislého auditora o přezkumu hospodaření města za rok 2020 s výrokem – nebyly zjištěny chyby a nedostatky**.

Bod č. 4 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **poskytnutím finančního příspěvku pro rok 2021 ve výši 31 500 Kč pro Český rybářský svaz, z.s., MO Kardašova Řečice**.

Bod č. 5 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **poskytnutím finančního příspěvku pro rok 2021 ve výši 27 000 Kč pro Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezka, SDH Mnich**.

Bod č. 6 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **poskytnutím finančního příspěvku pro rok 2021 ve výši 43 000 Kč pro TJ Sokol OST Kardašova Řečice**.

Bod č. 7 – Zastupitelstvo města souhlasilo se **Smlouvou o investičním úvěru v rámci programu Investiční úvěry Lesnictví**.

Bod č. 8 – Zastupitelstvo města souhlasilo se **Smlouvou o smlouvě budoucí mezi městem Kardašova Řečice a ŘSD o zřízení věcného břemene (služebnosti)** v rámci akce plynofikace Kardašovy Řečice II. etapa.

Bod č. 9 – Zastupitelstvo města souhlasilo se **Smlouvou o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti inženýrských sítí na pozemku p.č. 2509/1**.

Bod č. 10 – Zastupitelstvo města souhlasilo s **podáním žádosti o dotaci Vzduchotechnika s rekuperací pro školní kuchyni a jídelnu, dále o dotaci na počítačovou a jazykovou učebnu, výtah, osvětlení tělocvičny, plynofikaci školní budovy a rekuperaci do tříd a učeben**.

Bod č. 11 – Zastupitelstvo města schválilo **Zprávu o výsledcích inventarizace majetku za rok 2020 a Návrh na vyřazení nepoužitelného majetku města**.

Bod č. 12 – Zastupitelstvo města souhlasilo se **smlouvou o návratné výpomoci FK Kardašova Řečice vy výši 373 890 Kč na dobu 5 let**.

Bod č. 13 – Diskuze

V rámci diskuze položil Pavel Kercl dotaz na vykácené stromy kolem cesty k rybníku Svítal, Jiří Pivec seznámil zastupitelstvo města se svou stížností na stav kanalizace v ulici Husova a stížností ohledně přestupkové komise a Martin Velík položil dotaz na vyhodnocení tepelného hospodářství.

Z městského úřadu – Sbor pro občanské záležitosti

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

Autor: Zdeňka Bzonková

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tyto naši spoluobčané:

Anna Klečacká

Božena Červenková

Ivan Sláma

Marta Kolbeková

Libuše Hanušová

Ladislav Krejča

Josef Lakatos

Milan Boček

Ladislav Joun

Karel Hanuš

Jana Doubravská

Jaroslav Hlaváček

Jiřina Kolářová

Blažena Dvořáková

Růžena Šimečková

Jarmila Kulhová

Marie Ondřejová

Vladimír Böhm

Jaroslava Vlková

Květa Pumprlová

Stanislav Forman

Milan Surý

OSVĚDČENÍ

O PODÍLU NA ZLEPŠENÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Kolektivní systém Elektrowin tímto potvrzuje, že spolupracující partner

MĚSTO KARDAŠOVA ŘEČICE

v roce **2020** odevzdal ke zpětnému odběru a recyklaci **3 270 kg** elektrozařízení, které bylo následně zpracováno s využitím nejlepších dostupných technologií a v souladu s evropskými standardy.

Tím se podílí na:

snížení produkce skleníkových plynů
o 39,02 tun CO₂

množství vzrostlých smrků, které
pohlít stejný objem CO₂ – 16

omezení těžby
o 1 917,09 litrů ropy

je to stejné jako PHM do osobního auta
pro 72 cest Praha – Brno po D1

úspoře 19 734,89 kWh
elektrické energie

potřebné k 19 735 mycím
cyklům myčky nádobí

recyklaci

1 880,94 kg železa **Fe**
to odpovídá množství železa
potřebnému pro výrobu
78 kusů praček

66,39 kg mědi **Cu**
takové množství by bylo
zapotřebí pro ražbu
11 803 1€ mincí

82,01 kg hliníku **Al**
to by posloužilo k výrobě
5 468 plechovek
o objemu 0,33 l

Ing. Roman Tvrzník
předseda představenstva ELEKTROWIN a.s.

Výpočet proveden na základě výpočetního nástroje WEEE Fora ověřeného PRÉ Consultants bv
Vygenerováno dne: 12.03.2021

Události, zajímavosti, komentáře

Nové využití „moštárny“

Autor: Dana Machová

Vážení spoluobčané, před několika lety proběhla rekonstrukce tzv. moštárny a město tak poskytlo zázemí Sboru dobrovolných hasičů. Vznikla také možnost pronajímat si tento prostor pro soukromé společenské akce. V současné době jsou veškeré aktivity hasičů přesunuty do nové hasičské zbrojnice. Záměrem města je nabídnout prostor moštárny různým kroužkům pro děti nebo aktivitám pro dospělé a vytvořit tak multifunkční centrum sloužící občanům po celý týden.

Kdo by měl zájem o realizaci vzdělávací nebo tvořivé aktivity pro děti či dospělé, případně přesunout stávající činnosti z jiných prostor, nahláste svůj záměr na městském úřadě (podatelna p. Tomšů).

Benátská noc v Nítovicích

Autor: Radek Havlík za hasiče z Nítovic

Osadní výbor a hasiči z Nítovic opět připravují tradiční Benátskou noc. Zapište si termín 10. července 2021 (začátek v 17 hodin) a můžete se začít těšit na podvečerní, večerní až noční akci ve svátečně osvětlených Nítovicích. Dospělí i děti si budou moci užívat projíždky na lodích po krásném rybníčku osvětleném lampiony a spoustu dalších aktivit. Dobré jídlo a pití bude přichystáno. Benátská noc vyvrcholí malým ohňostrojem. K tanci a poslechu nám všem bude jako každý rok hrát swingová kapela, která navodí atmosféru benátských nocí ze začátku minulého století.

Benátská noc v minulosti (foto: R. Havlík)

Chotěbořská zeleň příkladem pro ostatní města

Autor: Karel Hloušek

Královské město Chotěboř situované na mapě naší krásné vlasti severně od Havlíčkova Brodu do úpatí Železných hor jsem měl možnost navštívit počátkem června tohoto roku. Zvolil jsem cestu po železnici a myslím, že jsem učinil dobře, jelikož pouť vlakem dobře ubíhala převážně pozorováním malebných koutů Vysočiny. Časovou rezervu při přestupu do Chotěboře jsem využil k prohlídce havlíčkobrodského kouzelného náměstí a okolí řeky Sázavy protékající tímto známým okresním městem.

Unikátní platan v přírodní zahradě (foto: K. Hloušek)

Park V. Fialy s kaplí Povýšení sv. Kříže a vodní fontána na náměstí T. G. M. (foto: K. Hloušek)

a spolu s chodci navíc stříkanci z vytvořených louží po vydatných deštích. V blízkosti hřbitova mě zaujaly papírové pytlíky v odpadkových koších a ve vlastním areálu posledního odpočinku pak četné stromy, většinou lipové, seskupené většinou pravidelně podél cest, se zánovními lavičkami. Na další cestě jsem se zastavil v jedné restauraci blízko sídliště, jež mě zaujala v době vlastně ještě koronavirové poměrně nízkými cenami za stravu. Je asi už málo míst v ČR, kde se za 3 druhy jídel zaplatí jednotlivě 80 Kč. Cestou do centra netrvalo dlouho a člověk se ocitl v krásně udržovaném parku Václava Fialy, kterému dominuje pseudorománská a pseudogotická kaple Povýšení sv. Kříže z 19. století. Zde je též možné nalézt pomník padlým v 1. světové válce a kus dále památník židovských občanů zavražděných ve 2. světové válce. Odsud to bylo na náměstí T.G. Masaryka už jen kousek. Tomu vévodí pískovcový mariánský sloup z roku 1890, vodní fontána a množství laviček situovaných ve stínu starších stromů. Z nich vynikají např. buk lesní červenolistý, lípa srdčitá, smrk omorika či bříza bělokorá převíslá. Zde je dobré se posadit a vnímat tu nádheru kolem. Určitě je zajímavé i to, že atmosféru ve zmíněných parcích dotvářejí úžasným způsobem zpěvní ptáci. Navíc nikde jsem neviděl jediný papírek či nedopalek cigarety. Nedokážu si představit, že by tuto atmosféru narušovalo např. nějaké noční disco či techno-party. Jednotlivce, které by snad napadlo v uvedených parcích něco stavět / např. přírodní bazén / by asi místní příznivci ochrany životního prostředí zavedli k blízké říčce Doubravě, aby se v chladivé vodě opláchli, pokochali se místním romantickým a mysteriózním údolím lemovaným různými skalnatými útvary a pokud by dostali rozum, tak by je pak zavedli za odměnu k Břevnické přehradě, která zásobuje Chotěboř užitkovou vodou, dále poskytuje částečnou ochranu před povodněmi a je vhodná i ke koupání a sportovnímu rybolovu.

Ozdobou města Chotěboře je bezesporu zámecký park. Vlastní zámek je v současné době v soukromém vlastnictví Jana Josefa Dobrzenského z Dobřenic. Anglický park a jezírko na první pohled připomínají obdobnou scénérii jaká je ve Vrchotových Janovicích u Olbramovic. Četné chotěbořské zámecké dřeviny pocházejí z 19. století a můžeme zde objevit např. jedlovec kanadský, liliovník tulipánokvětý či sekvojovec obrovský. K zajímavostem chotěbořského okolí patří ještě 11 starobylých dubů s úctyhodnými rozměry a stářím až 500 let. Tyto duby se nacházejí asi 1 km směrem severním od Chotěboře. Naopak směrem jižním a to od železniční stanice můžeme objevit soustavu rybníků zvaných

Při výstupu z vlaku v Chotěboři a po mém nasměrování jednou ochotnou místní ženou do centra této mnou zvolené destinace jsem si postupně uvědomoval, kde jsem se vlastně ocitl. Již po několika desítkách metrů mě totiž zaujal menší půvabný parčík s posezením a o kus dále zajímavá zeleň, sestávající z travnaté plochy a několika javorů v areálu jednoho průmyslového podniku. Pokračoval jsem po chodníku podél poměrně frekventované silnice. Nalevo od této vydlážděné cesty se vinul zhruba pětimetrový travnatý pás, který odděloval domy od zmíněné vozovky. Napravo od silnice jsem zpozoroval opět zelenou plochu, která spíše připomínala park vyznačující se řadou listnatých i jehličnatých stromů a keřů. Později jsem se z propagačního materiálu dočetl, že se skutečně

jedná o park s názvem Stromovka, který před rokem 1930 býval Třešňovým sadem a poté zde bylo postupně vysázeno 20 druhů listnatých stromů i keřů a též i jehličnany. Údajně nejvíce jsou zde zastoupeny smrky a javory, okrasné jabloně, břízy, topoly, keře skalníku a vrb. Netrvalo to dlouho, a já dokráčel ke kruhovému objezdu, jehož střed měl originální koncepci stylového parčíku. Těsně u tohoto „kruháče“ mi nedalo, abych si nevyfotil majestátní sochu významného rodáka, spisovatele Ignáce Herrmanna s elegantním kloboukem na hlavě. Poté jsem zahrnul doleva a šel jsem ulicí znovu lemovanou působivou zelení až k místnímu hřbitovu. Při této cestě jsem nemohl nevzpomenout na některé rušné ulice jinde v ČR, které jsou bohužel úplně bez zeleně a kde domy jsou vystaveny na některých místech ohrožením jejich statiky

Zámecký park se zelení a působivý monument v parku Stromovka. (foto: K. Hloušek)

„Kacíře“, která obdržela své jméno podle tradované události z roku 1421, kdy byli v chotěbořských stodolách upáleni husité a jejich popel byl údajně vhozen do těchto rybníků. Je dobře, že různé události vzájemných střetů mezi katolíky a kalíšníky patří dávné minulosti a ti to v současné době žijí povětšinou v ČR ve vzájemné úctě a mírové harmonii. Určitou raritou města Chotěboře se pak jeví přírodní zahrada s geoparkem „U Platanu“ tamějšího Gymnázia. Tu je možno zhlédnout za pomoci klíče zapůjčeného v místním Informačním centru. V zahradě se nachází půvabné jezírko, bylinky, záhony s trvalkami, a i geopark s ukázkami hornin zdejšího regionu. Na vše dohlíží unikátní, asi 90 let starý platan. Po návštěvě této zahrady jsem se vracel plný pozitivních dojmů zpátky vlakem do Kardašovy Řečice.

Královské město Chotěboř nevyniká počtem kulturních památek jako např. Jindřichův Hradec či není semeništěm významných sportovců jako třeba Havlíčkův Brod, zato však je o to více ekologicky významné, plné parků, zahrad i sadů. Spolu s jedinečným přírodním okolím Doubravky a geologicky zajímavými Železnými horami Chotěboř určitě pokrokové Evropě nečiní ostudu. Aby tomu bylo tak i nadále, záleží i na určitém konsensu politicky i apoliticky smýšlející zdejší veřejnosti.

Nahlédnutí do řečické kroniky

Autor: Zdena Maršíková

Psaní obecních kronik nebývalo v minulosti všeobecným zvykem. Po vzniku Československé republiky se však u nás stalo novou povinností měst a obcí, která byla uzákoněna v lednu 1920. V červnu 1921 vyšlo k zákonu prováděcí nařízení. Přestože se v Kardašově Řečici do té doby obecní kronika nevedla, mělo město už tehdy perfektně zpracovanou historii díky svému rodákovi, novináři a spisovateli Jaromíru Hrubému, jehož místopisné dílo, ukončené rokem 1914, doplnil částečně Dr. Bart. Víta zhruba do roku 1928, kdy teprve mohlo být přikročeno k postupnému vydávání všech tří dílů. Městské zastupitelstvo na svém zasedání 13. července 1921 pověřilo funkcí kronikáře učitele a městského tajemníka Bohumila Klášku, který v nově zavedené „Pamětní knize města Kardašovy Řečice“ na Hrubého navázal retrospektivou od roku 1914 a dál pravidelně zapisoval městské události až do roku 1925. Poslední zápis ještě stručně zachycuje některé události roku 1926, ale dál už kronika z neznámých důvodů nepokračuje.

Za války, v době německého Protektorátu Čech a Moravy, musela být kronika odevzdána „do téměř nucené úschovy“, jak píše kronikář, Okresnímu úřadu v Třeboni. Došlo k tomu 20. listopadu 1940. Bohumil Kláška se tehdy rozhodl pokračovat v psaní kroniky, a tak datem 1. prosince 1940 začíná psát druhý díl. Ani zde však není vysvětleno, proč nebyla kronika psána v letech 1926-1938. Druhý díl kroniky zahrnuje období 1939-1964. V úvodu je podán přehled o situaci ve městě ve třicátých letech. Jsou to informace, z kterých si může zvláště mladší generace učinit obrázek o tom, jak se žilo v Řečici v době první (druhé) republiky.

Hned jeden z prvních údajů 2. dílu kroniky je zajímavý. Řečice tehdy měla 2562 obyvatel. Takového počtu jsme dodnes nedosáhli ani s přidruženými obcemi. Stálo zde 529 domů, což je zhruba o sto padesát méně proti dnešku. Následuje pozoruhodné srovnání nadmořských výšek, které člověku vnucuje zamyšlení „co by kdyby...“. Kostel sv. Jana Křtitele stojí totiž v nadmoř. výšce 439 m, zatímco hladina rybníka Velkého má 450 m. Dále se dozvídáme, že v roce 1939 proběhla oprava kostelní věže, jejíž nový krov provedl Ferdinand Dejmek. V listopadu téhož roku byl zrušen starý hřbitov (z něhož některé ostatky byly přemístěny na nový hřbitov) a město rozhodlo, že bude postupně upravován na park.

Městský úřad vedl od roku 1931 Ludvík Veselý, pouzdrař a bývalý činovník sokola. Městská rada měla osm členů a dvacet pět členů bylo v obecním zastupitelstvu. V Řečici byla četnická stanice, pod jejímž velitelem sloužili:

praporčík, štábní a čtyři strážmistři. Poštovní úřad (tehdy se sídlem na radnici) vedl přednosta úřadu a zaměstnával tři úředníky, devět listonošů a jednoho pracovníka, který obstarával poštovní vůz, s nímž rozvážel balíkovou poštu. Ve městě byla ordinace praktického lékaře, dentisty a v Tyršově ulici měla sídlo pohřební služba p. Pospíšila, jehož zdobný pohřební vůz tažený koňmi možná leckdo pamatuje.

Zdejší školy měly dvě budovy, jejichž nápisy na fasádě uváděly Obecnou i měšťanskou školu chlapeckou (proti kostelu) a Obecnou školu dívčí (v ul. Jablonského), ale ve skutečnosti se dívky a chlapci učili ve smíšených třídách, tzv. koedukovaných, už od roku 1921, kdy byla koedukace v naší republice uzákoněna.

A jaké byly hospodářské poměry? Zaujala mě tehdejší pestrost a mnohočetnost řečických průmyslových podniků, živností, řemesel, obchodů a služeb, které poskytovaly zaměstnání mnoha lidem. Tradičně se provozovalo rybářství, městské sádky a rybníky město pronajímalo. Bývalý paarovský velkostatek, jinak dvůr, koupilo po pozemkové reformě od pozemkového úřadu město. Část budov (stodoly, kolny) využívalo Rolnické družstvo skladištní, později hospodářské družstvo Kooperativa, část převzala lesní správa a ostatní budovy byly přestavěny na obecní byty. Dnes po zdařilých rekonstrukcích a dostavbách z posledních let, včetně parkové úpravy okolí domů, je to hezký bytový komplex, kde se jistě příjemně bydlí.

Průmysl v Řečici zastupovalo několik převážně dřevozpracujících firem, k nimž patřila Neva Václava Nekuta v Husově ulici (za farou). V roce 1940 měla 45 zaměstnanců a vyráběly se zde sportovní potřeby jako saně, lyže, hokejky, ale také zemědělské vlečné vozy, stavební kolečka apod., a zároveň zde byla pila, která dodávala stavební řezivo. Působily tu dvě tesařské firmy: pila Ferdinanda Dejmků při pohořské silnici (Husova ul.) a pila Josefa Kubíčka (na začátku klenovské silnice). Továrna Františka Skalky (po znárodnění Logarex) v ulici Palackého zaměstnávala kolem osmdesáti osob. Vyráběly se zde dřevěné penály na psací potřeby, pravítka, trojúhelníky, příložíky, rýsovací prkna a podobný sortiment. Tužky a pastelky, kterými je dodnes Řečice známá, zde vyráběla firma Tupa až někdy od 50. let a dnešní Tupa s.r.o. v tom pokračuje. Tehdy zde bylo rakvářství Josefa Lafara, a podobnou výrobu měl v Bezručově ulici i František Poulek. Nábytek vyráběl František Cingl v ulici Veselého, který měl několik zaměstnanců, a také další, jako V. Kubíček, Ferd. Zahradník, Jan Hamr, Fr. Vaněk a Stan. Hulík.

Stavebnictví vedle stavebního družstva, založeného v roce 1912, jemuž stavěl domy řečický rodák, arch. Fr. Špera, zastupoval po svém otci, zednickém mistru Bartoloměji Vítovi, také František Víta, který zde rovněž vybudoval desítky rodinných domů. Dále zde působili dva kováři a podkováři, dva zámečníci a strojírna Šubířova, Nováková a Havelcova. Zmínit je třeba i finanční úřady v Řečici. Na náměstí to byla spořitelna a v hostinci U Modré hvězdy měla kanceláře občanská záložna.

Textil a galanterii prodávali tito živnostníci: p. Čečka, jenž měl obchod na rohu domu proti hostinci Modrá hvězda (dnes zde stojí nová budova školy), J. Kohout na náměstí, kde je dnes Plzeňská pivnice, a další jako Fr. Skalník, či Růžena Kubíčková. V tak malém městě se užívalo sedm dámských a pánských krejčovství a bylo tu i čalounictví. Obuv prodávala firma Baťa na rohu Malé stránky (nám. Svobody) a Jablonského ulice (dnes zde stojí nový bytový dům) a také tři místní obuvníci. Působil zde potravní spolek Svěpomoc, bylo tu několik pekařství, mlékárna, obchody se smíšeným zbožím (koloniály), krupařství, tři obchody s ovocem a zeleninou, sedm řeznictví (obvykle při hostincích), železářství, dvě sedlářství, drogerie i autodoprava. Dařilo se i hospodám a hostincům: U Chmelařů, Na panské, U Zlatého jelena, U Hesů, U modré hvězdy, U Nekuťů, U Filků a U Lva a také na Americe. Pivovar, který Paarové prodali Schwarzenberkům byl tehdy už jen skladem třeboňského piva, ale čepovalo se i pivo jiných pivovarů. V hospodách se pořádaly taneční zábavy i koncerty, kde býval hlavní osobou kapelník František Čech.

Z vyprávění pamětníků jsem se také dozvěděla, jak se v Řečici v neděli dopoledne po mši v kostele korzovalo na náměstí. Svátečně nastrojení měšťané se procházeli, zdravili známé, občas s někým prohodili pár slov. Korzoval každý, kdo chtěl být viděn a sám chtěl vidět. Pestrý byl i spolkový život. Vedle těch nejstarších spolků jako byli divadelní ochotníci, zpěvácký spolek Jablonský (za války nečinný), hasiči, tu byl literátský spolek, Beseda, Sdružení katolické mládeže, Okrašlovací spolek J. Hrubý, včelaři, baráčníci. Tělocvičná jednota Sokol měla za války zastavenou činnost a zrušeny byly Obec legionářů, Červený kříž a všechny politické organizace. Je to jen hrubý výčet ze všech možných spolků dalších.

Nechce se ani věřit, co všechno v Řečici tehdy naplňovalo všední i sváteční dny obyvatel a kolik profesí se zde užívalo. Díky kronikářům Bohumilu Klačkovi si dnes můžeme udělat představu, jak se v Řečici za našich babiček a prababiček žilo a porovnávat tehdejší stav s naší dnešní zkušeností.

-Inzerce-

**Prodám poklad z pudy, totiž starší
nefunkční rádio z 1. republiky, na
kterém byla za války i za totality
mými předky poslouchána stanice
„Volá Londýn“.
Mobil: 728 448 374**

Příběh ztraceného pejska

Autor: Aneta Chvojková

V průběhu koronavirové zimy jsme se naučili trávit čas tak trochu jinak. Mnohem více v přírodě, v blízkém okolí našeho bydliště a pomocí jednodušších sportovních aktivit, například pěších výletů. S partou kamarádek jsme v průběhu zimy například podnikly několik nočních pochodů po Jemčinských lesích. S čelovkou, termoskou čaje a plechovkou piva. Podnikli jsme také několik denních výprav po okolních turistických trasách.

Honza, Barča a Kačka v lesích za Cikarem. (foto: A. Chvojková)

I díky těmto kratochvílím, jsme zvládli přečkat veškerá opatření v nouzovém stavu psychicky v pohodě a udržet se jak ve fyzické, tak i mentální kondici. Jedna z nejhezčích procházek byla ta na Metel, v jednu březnovou sobotu. Vyrázili jsme ve čtyřech. Já, můj brácha Honza, kamarádka Kačka Dohnalová a její sestra Barunka. „Děti“, jak našim mladším sourozencům rádi říkáme, nás překvapily svým nasazením a ochotou vydat se s námi na několik kilometrů dlouhý pochod. Vyrázili jsme po obědě, když už to vypadalo, že se počasí ustálilo. Do batohu jsme si vzali pouze termosky s čajem a kávou, ovoce, sušenky a větší pytel na odpadky, které jsme chtěli sbírat a uklízet po cestě.

Naše trasa vedla okolo hradu k židovskému hřbitovu, kde jsme se napojili na modrou turistickou značku a poměrně neudržovanou trasou okolo Řečického potoka jsme došli až na Cikar k rybníku Popelov. Na hrázi už jsme vysypali první igelitku odpadu. Bylo znát, že tato část trasy je poměrně frekventovaná. Dále jsme pokračovali k samotě paní učitelky Tláskalové, kde jsme vstoupili do lesů. Pod Kozím vrchem jsme se napojili na Dlouhou alej, která nás dovedla až na všem známou rovinku v polích před Metelí. U jezů jsme si vypili horké nápoje, snědli svačinu, a protože na dlouhé sezení byla zima, vyrazili jsme zpět k Řečici po zelené značce, která vede kolem občerstvení ve statku. A zde naše výprava nabrala neočekávaný směr a změnila se v něco, co jen tak nezapomeneme. Po cestě za statkem pobíhalo malé štěňátko, nám v ten moment neznámé rasy. Skákalo okolo nás a chtělo se nechat podrbat. Po chvíli se naproti nám objevil starší pár, který se asi vracel z vycházky a v pár větách nám řekl, že „pejsek tady takhle běhá už delší dobu, asi se ztratil...“. Co teď? Jestli se pejsek někomu zaběhl a je ztracený, nemůžeme ho tady přece jen tak nechat... Ale co s ním? Zvládne s námi dojet až do Řečice? Rozhodnutí padlo hned. Nemůžeme ho tady nechat, pokud tedy bude ochotný s námi jít.

Ušli jsme pár metrů a pejsek nás úspěšně pronásledoval. Vypadalo to, že byl rád, že nás potkal. Dali jsme mu opatrně napít vody z láhve a vyrazili směrem k Novopleskému rybníku, po žluté značce dál k rybníku Zvidovka a k samotě V Drápale. Pejsek dostal pracovní jméno Tonda a spokojeně si s námi vykračoval, stále plný energie. Byli jsme připraveni, že ho klidně ponese v náručí, ale vůbec to nebylo potřeba. Nad Řehořinkami jsme se shodli, že by bylo bezpečnější, kdybychom Tonda vedli na vodítku, protože zbývající část cesty už půjdeme po silnici. Samozřejmě jsme ho u sebe neměli, a tak jsme si vytvořili improvizované vodítko z pásku od kalhot a karabiny od láhve na vodu.

S Tondou v altánku na Řehořinkách. (foto: A. Chvojková)

Poslední úsek cesty okolo řehořinských cihlen jsme zdolali během chvíle a už jsme se blížili k řečickému náměstí. Ve večerce jsme Tondovi koupili kapsičku, aby se po dlouhé cestě občerstvil a začali jsme na internetu hledat majitele. Status na facebooku měl během chvíle stovky sdílení a my doufali, že páníčka brzy najdeme. Během čekání jsme došli k nám domů, kde jsme Tondovi ještě doplnili vodu a granule a nechali ho odpočívat v kotci. Pomalu se blížil večer a s ním i otázka, jestli najdeme majitele anebo u nás bude muset Tonda přespát. Už jsme to pomalu chtěli vzdát, když zasvitla naděje. Facebook má sílu propojit kohokoliv a najednou nám zazvonil telefon. Máme majitele! Avšak přichází další šok. Pejsek bydlí na Meteli. Pán je u nás do dvaceti minut a nám se mezitím honí hlavou, jestli jsme pejska neodvedli přímo od jeho bydliště... Samozřejmě že to tak bylo! Ale páníček byl milý pán a s upřímnou radostí nám poděkoval, že jsme se o jeho pejska postarali a v pořádku ho předali. Prý se mu podařilo utéct ze dvora metelské usedlosti, což se normálně neděje a nejspíš nevěděl kudy domů. Kdyby nám starší pár, který jsme tam potkali, neřekl, že tu ten pejsek pobíhá už delší dobu a že se asi ztratil, tak bychom ho z Metele samozřejmě neodváděli... Naštěstí vše dobře dopadlo, my jsme měli po cestě o zábavu postaráno a malý Tonda zažil dobrodružství, když s námi z Metele až do Řečice ušel něco okolo 10 kilometrů...

Tonda – australský honácký pes – na improvizovaném vodítku nad Řehořinkami. (foto: A. Chvojková)

Ani kolo, ani běh. Prostě koloběh!

Autor: Veronika Slaninová

Napadla mě během dneška, kolo- kolo- koloběžka! Ta by stála za pokus. Polojízda - poloklus.

Kdopak by neznal pohádku Koloběžka první. Viděla jsem ji už jako malé dítě, přesto mě koloběžka napadla až během první vlny covidové pandemie, kdy mnozí z nás hledali způsoby, jak se z celé té šlamastyky nezbláznit.

Spousta lidí začala aktivně běhat. Přiznám se, běh mi naháněl hrůzu snad od dětství a běhat jsem se nikdy nenaučila. Kolo v rekreačním tempu mě baví. Ale záda si na něm nesrovnám, otlačený zadek při delších vyjíždkách také není nic moc a nás, kancelářské krysy, na kole začínají od určitého věku brnět ruce. A také je na kole trochu na závalu břicho, do kterého si korpulentnější postavy neustále šfouchají šlapacíma nohama.

Jednou jsem úplnou náhodou na internetu klikla na článek o koloběžkách. A dočetla jsem se, že koloběh je přesně to, co v mém životě doposud chybělo. Prý je to sport i pro lenochy. Nadváha nevádí, klouby zatěžujete výrazně méně než při běhu. Problémy se zády nevádí – naopak, koloběh je má odstranit. Břicho nevádí, na koloběžce nepřekáží. Že bych to zkusila? Ne, že bych doposud na koloběžce nikdy nestála. Jako dítě jsem na ní řečickými ulicemi drandila. A potom ještě párkrát na Šumavě, kdy jsme po svých vyšlapali kopec, nahoře si půjčili koloběžky a užili si sedmikilometrový sjezd. Tomu se ale sport říkat rozhodně nedá, nehledě na to, že má člověk celou dobu tak trochu vypoulené oči a doufá, že se dole pod kopcem nerozmázne, neboť kvalita brzd u půjčených koloběžek nebývá valná.

Dobrá tedy, půjdu do toho. Zakoupila jsem koloběžku. S velkým předním a menším zadním kolem. První vyjíždka byla asi 2 km dlouhá. V cíli jsem pár minut čekala, než mě doběhnou plíce. Druhý den mě bolel naprosto celý člověk. Ruce, nohy, zadek, břicho, žebra, svaly mezi lopatkami. Zase taková legrace to asi nebude. Ale nemám to vzdávat, kondice prý bude rychle stoupat. Další vyjíždka měla 5 km, potom 10 km, brzy 18, 20, 25, 30, 35, 50 km. Pravda, jde to snadno hlavně díky místním rovinkám.

Jak jsem již zmínila, během jsem nepolíbená. Mohu však srovnat koloběh s cyklistikou.

- Zadek si na koloběžce opravdu neotlačíte. Můžete si do něj ale prohloubit rýhu, pokud zvolíte koloběžku s velkým zadním kolem a na stupátku při odrazu trochu více podřepnete.
- Na koloběžce nemusíte řešit spadlý řetěz ani rozbitou přehazovačku.
- Pokud musíte dopravní prostředek skladovat v bytě, je koloběžka výrazně skladnější. Zkuste kolo postavit napříč do dveří – nepřekročíte ho. Koloběžka mezi dveřmi je vlastně jen takový vyšší práh. A na rozdíl od kol existují plnohodnotné skládací modely.
- Na několikadenní výlety s „plnou polní“ mi přijde praktičtější bicykl. Nabízí více možností, kam bagáž umístit. Na koloběžku zadní nosič nedáte.
- Kolo je mnohem obratnější. Koloběžka je takový dlouhý jezevčík, v ostrých zatáčkách je potřeba s tím počítat.
- Na kole můžete naprosto v klidu řídit jednou anebo i žádnou rukou. Na koloběžce to radši nezkoušejte. Pravděpodobnost, že se vyvalíte ve strouze (v lepším případě), se rovná téměř jistotě. Uřídit jezevčíka jednou rukou vyžaduje trénink a někteří (například já) se to asi nenaučí nikdy. Změnu směru je jistější ukazovat nohou, i když je to proti předpisům.
- Legendární hláška „Kde jsou moje blatníky??“ má u koloběžky dvojnásobný význam. Koloběžka bez blatníků je totéž, jako stoupnout si mezi dva bidety stříkající proti sobě. Ztrácíte výhodu alespoň částečného zachycení proudu bláta sedlem.
- Z koloběhu vás nebude bolet za krkem. Postoj je vzpřímený, hlavu držíte v přirozené poloze a okolím se kocháte zcela bezbolestně.
- Na koloběžce by vás neměly brnět ruce. Řídítka by měla být opravdu řídítka, ne opěrátka, jako je tomu u kola.

A jaká je vlastně historie koloběhu u nás? Dlouhá... Prvním opravdovým koloběžkářem byl údajně Hurvínek. Po něm královna Koloběžka první. V širším měřítku se koloběh dostal do povědomí v roce 2013, kdy se postě v historii jela Tour de France. Právě v tomto významném roce celou trasu zvládla na koloběžkách parta šesti Čechů. Trasu dlouhou 3 479 km úspěšně dokončili. Od té doby je koloběh v České republice stále populárnější, máme tu několik renomovaných výrobců, kteří vyvážejí špičkové stroje do celého světa.

Přes narůstající popularitu budí koloběžky ještě značný zájem a na cestách se setkávám s mnoha otázkami. Zmíním ty nejčastější.

„A střídáte na tom nohy?“ Ano, je to dokonce nutnost. Paradoxně je daleko více namáhána noha, která stojí na stupátku. Bez střídání nohou byste nejspíše neujeli více než pár kilometrů. Nehledě na to, že je dobré obě strany těla zatěžovat rovnoměrně.

„Jak rychle to jede?“ Záleží na zdatnosti každého jedince. Obecně koloběh přesně vystihuje název – je to něco mezi kolem a během. Tedy v průměru budete rychlejší než běžec, ale pomalejší než cyklista.

„Ono to nemá přehazovačku?“ Jistěže má... Velmi jednoduchou. Na rovince střídáte nohy po cca 7-8 odrazech, do kopce po třech. Nebo i po dvou. Čím

prudší kopec, tím častěji střídáte nohy. Poruchovost takové přehazovačky je minimální.

„Kde to má baterku?“ V době boomu elektrokol je to pochopitelná otázka. Ano, elektrokoloběžky také existují, ale jejich zastoupení je zatím mizivé. Tohle jezdí hlavně na vlastní tuk.

„Je to dobré na hubnutí?“ Ne, není. Slušnou kondici na koloběžce získáte poměrně rychle. Zpevní se střed těla, posílíte nohy, ruce i zadek, srovnáte si záda. Ale kila moc neubudou. Tedy ne v případě, že tento sport pojmete podobně jako já. Na Metel na utopence a plzničku, na Šimanov na různé tamní pivní speciály a nakládání hermelín. Oba směry se dají ještě krásně kombinovat se zastávkou na Pecáku. A Konibar na Jemčině také nabízí samé dobroty. Jde přeci hlavně o požitky, ne?

„Nejsem na to starý/stará?“. Rozhodně ne. Shodou okolností v době, kdy budete v rukou držet toto číslo, pojedete přes naše město Břetislav Snášel, který si říká Děda na kolobrdě. Kouzlu koloběžky propadl až v důchodu, začal na ní jezdit zároveň se svými vnoučaty. Letos v dubnu (a vzpomeňte si, jaké bylo počasí – zima, déšť, sníh, mrazy) absolvoval na koloběžce cestu z nejzápadnějšího bodu republiky na nejvýchodnější. A teď v červnu se vydá z nejsevernějšího bodu na její jižní. Držte mu palce spolu se mnou a třeba ho někteří z vás i potkáte. Rozloučím se pozdravem koloběžkářů neboli trhačů, jak si tato komunita občas říká: Trhněte si! A někdy v místních lesích na viděnou!

Za svolení k použití autorské malby děkuji Lucii Ondruškové – [@lucieon_art](https://www.instagram.com/lucieon_art/)

Za krásou rakouských Alp

Autor: Jana Chvojková

Pokud váháte nad dovolenou nebo prodlouženým víkendem a lákají vás Alpy, můžeme vám doporučit Penzion Dagmar, který se nachází v Tauplitz, což je městečko vzdálené tři hodinky cesty od Kardašovy Řečice. Tento malý rodinný penzion, provozuje Dáša Vacková z Kardašovy Řečice, takže koho odrazuje jazyková bariéra, nemusí se bát – domluvíte se v rodném jazyce a paní Vacková k tomu ještě dobře poradí, kam se z Tauplitz vydat a co musíte určitě vidět. Velkou výhodou je, že zdejší okolí dobře zná, takže vás rozhodně nenasměruje na místa, kde proudí davy turistů, ale díky ní zažijete i pocít, že jste v Alpách skoro sami.

Pohled na jedno ze šesti jezer, Tauplitzalm. (foto: A. Chvojková)

Jsou zde nádherné vysokohorské turistické trasy, jak pro zdatné, tak i méně zdatné turisty, kteří dávají přednost rekreačním procházkám. Na své si přijdou i horolezci a milovníci ferrat. Také je tu spousta cyklostezek jak pro silniční, tak horská kola, či stezky pro in-line bruslení.

Určitě stojí za to vyjet na výlet kolem šesti jezer, nacházející se na náhorní plošině Tauplitzalm. Nahoru můžete vyjet autem a obejít po vyznačené stezce všechna jezera s možností občerstvení v útulných tradičních chatách v horském stylu. Nebo můžete nechat auto dole v Tauplitz a celou

trasu absolvovat pěšky a nahoru pěkně vystoupat. Čeká vás 20 km dlouhá túra. Když budete trochu nepozorní a začnete se opájet krásou alpských velikanů, za zvuku cinkajících zvonců pasoucích se krav na rozkvetlých stráních jako my, rázem si nechtěně prodloužíte túru z udávaných 20 km na 30 km. I tak jsme nelitovali. Vodu do láhví jsme doplnili v horském potoce Grimming a později jsme dorazili i do tradiční horské chaty, ve které nám připravil pohoštění staříček horal. Ochutnali jsme chléb se špekem a domácí šťávu z černého bezu s vodou, kterou pán nabíral také přímo z horského potoka. Jelikož jsme zde byli v parném létě, došlo i na koupání v horských jezerech.

Můžete si také udělat výlet do 37 km vzdáleného malebného, ale turisticky hojně navštěvovaného městečka Hallstatt u Hallstattského, k jehož druhému konci přiléhá ještě obec Obertraun. Z ní jede lanovka s jedním přestupem v Mittelstation Dachstein až na náhorní plošinu hory Krippenstein, odkud se pohodovou procházkou dostanete k vyhlídce Pět prstů (5 fingers) s působivým náhledem na celé jezero a Hallstatt. Zdatní vysokohorští turisté mohou volit náročnou trasu s větším převýšením a jištěnými skalními úseky až na vrchol Hoher Dachstein. Zajímavá místa se nabízejí ale i na výstupu z první lanovky, vedou z ní cesty ke dvěma jeskyním – Velká ledová jeskyně a Mamutí jeskyně. Pro milovníky lyžování se nachází kousek od Tauplitz velké lyžařské středisko se 42 km sjezdovek a 130 km upravených běžeckých tras.

Ať si vyberete toto středisko v létě nebo v zimě, kousek pod lanovkou, přímo v Tauplitz se můžete osvěžit mimo jiné i českým pivem v maličké hospůdce Stüberl, jenž také provozuje paní Vacková, která vás v tomto koutku Alp ráda přivítá...

Penzion Dagmar

Penzion Dagmar, Tauplitz

Autor: Aleš Martínek

Pokud plánujete v budoucnu navštívit například rakouský Hallstatt, neváhejte zavítat do penzionu Dagmar.

Nedaleký penzion, jenž vlastní paní Dagmar Vacková, je moderně zřízen a nachází se v klidné části města Tauplitz (cca 37 km od Hallstattu). Penzion je obklopen vysokohorskou přírodou a okouzlí domácí atmosférou. K penzionu také patří nedaleká hospůdka Stüberl – ideální na večerní posezení s pivem. Neváhejte a rezervujte si pokoj na internetových strán-

kách www.pensiondagmar-tauplitz.eu

Adresa: Klachau 62, 8982 Tauplitz

Telefon: +420 607 859 061

Divadelní spolek J. K. Tyl

Divadlo žije!

Autor: Petr Nekut

Jednou z prvních organizací ve městě, která se probírala z covidového útlumu a obnovila po všem svou činnost, byl Divadelní spolek J. K. Tyl, který dostal pozvánku na divadelní přehlídku do Dačic, známou pod názvem Dačické kejklování. Během velmi krátké doby soubor oprášil a nazkoušel divadelní hru Dalskabáty hříšná ves, kterou měl již dříve v repertoáru, a kterou poněkud zkrátil a upravil Tomáš Englický. Zkoušení začalo ještě v době omezení a nebylo proto jednoduché, ale podařilo se dotáhnout do zdárného konce. Přehlídka se konala ve dnech 28. až 30. května a zúčastnilo se jí šest souborů. Náš soubor přišel na řadu v neděli dopoledne a zejména do přestávky běželo představení jako na drátkách. Druhá polovina se nevyhnula některým drobným chybičkám, ale porota ohodnotila zejména některé herecké výkony a náš soubor nakonec získal čtyři individuální herecká ocenění. Dá se říci, že začátek po velké přestávce se povedl a další vystoupení s touto hrou se chystá na konec srpna na otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou. Máme se na co těšit.

Dalskabáty, hříšná ves opět v repertoáru kardašovořečických ochotníků!

Autor: Tomáš Englický

Divadelní spolek J. K. Tyl Kardašova Řečice oprášil pro letní sezónu roku 2021 úspěšnou divadelní inscenaci Jana Drdy „Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert“ v režii Soni Svobodové. Představení s Janem Svobodou a Eliškou Vítovou v ústředních rolích mělo svou premiéru v roce 2015 a sklídilo tehdy velký divácký ohlas. Díky jeho značné délce se však příliš nehodilo pro pohostinská představení na spřátelených scénách, a tak jsme si „Dalskabáty“, krom Českých Budějovic, užili pouze doma. Možná i proto jsme se rozhodli ke kusu vrátit. Hra však musela být poupravena a zkrácena. Základní dějová linie i známé repliky byly pochopitelně zachovány a staronová inscenace je neméně laskavě veselá a zábavná i pohádkově okouzující.

Divadelní hra „Dalskabáty“. (foto: DS J. K. Tyl)

První štací a vlastně obnovenou premiérou „Dalskabátů“ byla 30. 5. 2021 divadelní postupová přehlídka Dačické kejklování, kterého se řečíští ochotníci účastnili již potřetí. Je zapotřebí dodat, že vlivem koronavirové pandemie, byla přehlídka v letošním roce třikrát přesunuta a její průběh nebyl do poslední chvíle jistý. Když jsme se rozhodli, že hru pro přehlídku sevíčíme, čekal nás měsíc velmi intenzivního zkoušení, práce na úpravě scény, hudební i zvukové stránky kusu a zejména cviku souhry a organického propojení všech účinkujících i všech složek divadelního představení. Nebylo to vždy jednoduché, ale stejné podmínky měly všechny soubory, které se přehlídky účastnily. Byl to spolek Jablonský z Jindřichova Hradce se hrou „Proč muži neposlušují a ženy neumí číst v mapách“, divadelníci z Moravských Budějovic s klasikou „Lakomec“, DS SUD Suchdol nad Lužnicí s autorským divadlem „Sherlock Holmes“, divadlo Radar z Prahy uvedlo muzikál „Adéla ještě nevečeřela“ a ochotníci ze Stonařova inscenaci „Na tý louce zelený“. Organizátoři přehlídky odvedli velmi poctivý kus práce, a tak se na festivalu všechny ansámblы musely cítit jako doma.

První štací a vlastně obnovenou premiérou „Dalskabátů“ byla 30. 5. 2021 divadelní postupová přehlídka Dačické kejklování, kterého se řečíští ochotníci účastnili již potřetí. Je zapotřebí dodat, že vlivem koronavirové pandemie, byla přehlídka v letošním roce třikrát přesunuta a její průběh nebyl do poslední chvíle jistý. Když jsme se rozhodli, že hru pro přehlídku sevíčíme, čekal nás měsíc velmi intenzivního zkoušení, práce na úpravě scény, hudební i zvukové stránky kusu a zejména cviku souhry a organického propojení všech účinkujících i všech složek divadelního představení. Nebylo to vždy jednoduché, ale stejné podmínky měly všechny soubory, které se přehlídky účastnily. Byl to spolek Jablonský z Jindřichova Hradce se hrou „Proč muži neposlušují a ženy neumí číst v mapách“, divadelníci z Moravských Budějovic s klasikou „Lakomec“, DS SUD Suchdol nad Lužnicí s autorským divadlem „Sherlock Holmes“, divadlo Radar z Prahy uvedlo muzikál „Adéla ještě nevečeřela“ a ochotníci ze Stonařova inscenaci „Na tý louce zelený“. Organizátoři přehlídky odvedli velmi poctivý kus práce, a tak se na festivalu všechny ansámblы musely cítit jako doma.

Jaký názor na naše představení měla odborná porota přehlídky ve složení: režisér Milan Schejbal, dramaturgyně Pavlína Schejbalová, dramaturg Zdeněk Janál a divadelní kritik Ladislav Vrchovský, nejlépe vystihuje výňatek z článku „Dačické kejklování 2021“ posledního jmenovaného porotce: „Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert v podání Divadelního souboru J.K. Tyl Kardašova Řečice byl předposlední titul v programu letošního Dačického kejklování. Ukázka vyzrálého ochotnického divadla, nicméně a bohužel provázeného častým neduhem viděným na

neprofesionálních scénách, totiž neujasněnou a nedomyšlenou dramaturgií, přinesla jeden velmi potěšující fakt: skvělou jevištní mluvu u naprosté většiny účinkujících, na úrovni, kterou řečickým mohou závidět i profesionální scény. Hra, kterou napsal Jan Drda na politickou objednávku a ve které je pranýřována církev coby společenský zloduch číslo jedna, lety poněkud dost vyčichla. Ne že by byla úplně nehratelná, ostatně postavy čerta Trepifajksla potažmo dále Matesa a báby Plajznerky patří k nejvděčnějším hereckým úkolům, jaké známe. Zde navíc soubor disponuje velmi vhodnými představiteli obou postav, doplněno ještě možností obsadit do role Belzebuba skutečnou hereckou osobnost. To vše se projevilo v hodnocení poroty.“ (Celý článek naleznete na internetových stránkách www.amaterskascena.cz). Hodnocení poroty pak bylo následující: Čestná uznání za herecké výkony získali Stanislav Červenka, Eliška Vítová a Tomáš Englický. Cenu poroty za roli čerta Trepifajksla obdržel Jan Svoboda. Nominaci na přehlídku Divadelní piknik Volyně 2021 získala inscenace „Adéla ještě nevečeřela“, doporučení pak „Sherlock Holmes“ a „Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách“.

Po úspěšném rozjezdu čekají samozřejmě „Dalskabáty“ další štace. Na konci prázdnin 27. a 28. 8. 2021 to bude tradiční hostování na Otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou a 10. a 11. 9. 2021 účinkování na nádvoří Státního hradu a zámku v Jindřichově Hradci. Na všechna představení se velmi těšíme a vás co nejsrdečněji zveme. Jako bonus pak chystáme jedno venkovní představení v Kardašově Řečici, datum a místo akce samotné si zatím necháváme jako překvapení a ovšem vás bude brzy informovat prostřednictvím našich webových stránek www.divadlorecece.cz, facebooku, plakátů, městského rozhlasu a dalších médií.

Závěrem bych chtěl všem divadelníkům, kteří na Dalskabátech pracují, poděkovat zejména za jejich odvahu jít v nejisté době do přípravy náročné inscenace!

Divadelní hra „Dalskabáty“. (foto: DS J. K. Tyl)

FK Kardašova Řečice 1922

Mládežnický fotbal v Řečici

Autor: Tomáš Pražák

Po téměř půl roce nám bylo umožněno znovu začít sportovat. Sice se několik dětí po dlouhé pauze už ke sportu nevrátilo, ale o to větší máme radost, že se stále hlásí další zájemci. Nově otevřená fotbalová školička pro nejmenší děti (roč. nar. 2014 a mladší) čítá již 27 dětí.

Oficiální soutěž byla zrušena, a proto jsme ji nahradili sérií přátelských zápasů a turnajů. Na kvalitě těchto utkání se bohužel podepsala dlouhá pauza, ale všichni se moc snaží, aby vše dohnali.

Starší a mladší žáci

Výsledky přátelských zápasů:

K. Řečice - Nová Včelnice 1 – 2 (Neugebauer T.)

K. Řečice - Třebětice 0 - 0

K. Řečice - Slavonice 3 – 0 (Pluhařík Z. 2x, Šenold A.)

K.Řečice - Nová Bystřice 6 – 0 (Pluhařík Z. 4x, Musil O., Neugebauer T.)

„Do přátelského utkání s Bystřicí nastoupili starší žáci s chutí a od prvního okamžiku to bylo na hřišti znát. Od začátku byli lepším týmem a zaslouženě díky čtyřem gólům Pulhaříka, gólu Musila a Neugebauera vyhráli 6:0. Předvedená hra byla od všech pěkná ale pořád je dost co zlepšovat..." hodnotil zápas trenér mužstva Jiří Kovář.

V zápasech nastoupili: Žížka M., Neugebauer T., Čáp A., Bína Š., Frýdl P., Pluhařík Z., Chvojka J., Jirsa J., Musil O., Velík K., Vít O., Šenold A., Šergl J., Vácha J..

Tým starších žáků. (foto: A. Chvojková)

Starší přípravka

Výsledky přátelských zápasů:

K. Řečice - J. Hradec 6 – 9 (Dvořák A. 5x, Vít L.)

K. Řečice - Třeboň 4 – 13 (Dvořák A. 3x, Michl M.)

K. Řečice - Lásenice 2 – 1 (Vodička P., Dvořák A.)

K. Řečice - Stráž nad Než. 2 – 7 (Michl M., Dvořák A.)

K. Řečice - Třeboň 1 - 6 (Dvořák A.)

V zápasech nastoupili: Bartůněk J., Novák R., Dvořák A., Vít L., Michl M., Mach Š., Vodička P., Vístak A., Vístak M.

Tým starší přípravy. (foto: FK KŘ)

Mladší přípravka

Výsledky přátelských zápasů:

K. Řečice - Stráž nad Než. 0 - 7

K. Řečice - J. Hradec 21 – 11 (Sobotka T. 5x, Svobodník J. 4x, Svobodníková N. 4x, Doubravská E. 4x, Hrdlička M. 3x, Vodička P. 2x.)

V zápasech nastoupili: Vodička P., Hrdlička M., Doubravská E., Svobodníková N., Fittlová K., Svobodník J., Sobotka T.

Tým mladší přípravy. (foto: FK KŘ)

Mini příprava – fotbalová školička:

Naši nejmenší si odbyli svou premiéru na turnaji v Suchdole nad Lužnicí a vedli si skvěle. Výsledky zápasů se nevedly, ale děti měli obrovskou radost z každého vstřeleného gólu.

Turnaje se zúčastnili: Svobodník J., Hanzlík L., Hanzlík M., Lašfovka A., Maršák P., Markes F., Markesová V.

Fotbalová školička – mini příprava. (foto: FK KŘ)

-inzerce

**PALIVOVÉ
DŘEVO** za příznivé ceny
**Dovezeme
zdarma!**
www.expo-drevo.cz
Volejte: 774 532 901, 384 396 311, 608 902 420

Lidé z Kardašovy Řečice

Filip a Šimon Michálkovi

Autor: Aneta Chvojková

Triatlon, sport, který začíná být čím dál tím více populárnější. Jedná se o vytrvalostní sport, který je složený ze tří disciplín – plavání, jízda na kole a běh. Všechny tyto tři disciplíny absolvují závodníci při závodě v těsném sledu po sobě. Existuje několik typů závodů, přičemž ty nejznámější jsou sprint triatlon, kdy závodníci musí překonat 750 m plavání, 20 km na kole a 5 km běhu a olympijský triatlon s dvojnásobnou dávkou – 1,5 km plavání, 40 km na kole a 10 km běhu. A právě triatlonu se již několik let věnují sourozenci Michálkovi z Kardašovy Řečice. Mladšímu Šimonovi je 15 let, staršímu Filipovi 19 let. Úspěšně reprezentují naše město i svůj klub TRI KLUB Příbram, nejen v Česku, ale i po celém světě. Zároveň jsou členy reprezentačního týmu České republiky. Při povídání s nimi cítíte nekonečné množství energie, odhodlání, chutě po úspěchu, ale i značnou pokoru a skromnost. Pojďte se podívat, jaký je život dvou mladých vrcholových sportovců z Kardašovy Řečice...

Začneme úplně od začátku – proč zrovna triatlon a jak jste se k němu dostali?

Filip: Se sportem jsem začal v místním klubu fotbalem, následoval florbal pod SK K. Řečice, ale už od 3. třídy jsem závodně plaval, mám za sebou několik účastí ve finále mistrovství ČR na delších tratích, ale k medailím na této úrovni bylo daleko, běh mi šel vždycky poměrně dobře, takže k triatlonu zbýval už jen kousek.

Šimon: Já jsem začal taky s fotbalem, ale závodní plavání přišlo už někdy ve školce.

Filip: Pak přišly první triatlonové závody a odtud už to šlo směrem závodům Jihočeského, následně Českého poháru až k reprezentaci ČR. Začínali jsme v TCV JH, poté v Plaveckém klubu JH. Následně jsme se kvůli lepším podmínkám přesunuli do Příbramě, kde jsme doteď.

Filip Michálek (vlevo) v cyklistické části závodu. (archiv F. Michálka)

Byl pro vás tatka, velký sportovec, inspirací?

Filip: Táta tělocvikář, „postižený“ sportovec tělem i duší nás tahal všude možně, mám pocit, že občas i proti naší vůli, mimo wrestlingu jsme vyzkoušeli asi všechny sporty, postupně vyhrál triatlon.

Oba vaši rodiče jsou vášniví sportovci. Určitě vás podporují...

Filip: Co se týče rodinného zázemí, máme maximální podporu, od materiálu, mamky výborné kuchyně, servisu kola, až k psychické podpoře. Závody na Evropských pohárech jsou dost finančně náročné, jen startovné je u mě 100 Euro, k tomu je potřeba připočítat cestu a ubytování a další, rázem se dostávám na částku 10 tisíc korun za jeden závod, pak vás po skoku do vody někdo kopne do hlavy, jste rádi, že vás někdo vyloví jako kapra na výlovu a je po všem... takže kdyby se náhodou někde objevil nějaký sponzor, jsem na drátě 24/7.

Jak probíhají vaše tréninky a příprava?

Filip: Můj tréninkový týden obsahuje, když je volnější něco přes 20 hodin, při těžším je to i přes 30 hodin za 6 dnů. Příprava je celkem náročná. Letos jsem byl doma pouze asi 3 měsíce. Byl jsem zavřený v tréninkovém centru ve Zlíně. Denní režim vypadal třeba následovně, ráno bez snídaně, 4,5 km plavání – dlaždičky, dlaždičky, stěna... hurá jídlo a na tři hodiny nenáročné kolo, oběd a trénink na dráze cca 12 km.

Kdo vás trénuje?

Filip: Do mých 16-17 let mě trénoval taťka, pak už jsme oba konečně pochopili, že takhle to dál nepůjde, plavání trénuji v Plaveckém klubu v Hradci, tréninkový plán mi sestavuje Matěj Nekoranec, jeden z nejlepších trenérů v Česku.

Šimon: Já to mám stejně. K Matějovi Nekorancovi jsem přešel rok po Filipovi. S tátou a jeho kamarády občas vyjedeme na kole, ale v čele na větru se raději moc neukazují, aby je šlapání moc nebolelo.

Trénujete někdy s bráchou společně? Máte mezi sebou rivalitu?

Šimon: Některé tréninky máme stejné, takže je můžeme absolvovat spolu. Každý jsme v jiné části přípravy, máme jiné termíny závodů. I tak si ale občas spolu jdeme zaběhat.

Filip: Šimon má výhodu v tom, že mě může dohánět a má koho stíhat, což já nemám. Rivalita mezi námi ale není, alespoň ne z mé strany.

Šimon: Z mojí taky ne.

Po plavecké části závodu na sobě míváte neopren. Trénujete také jeho sundávání? Za jakou rychlost jste schopni ho při závodě svléct?

Šimon: Občas to při tréninku nacvičujeme.

Filip: Je to hodně rychlé. Provádí se to při přeběhu. Neopren má na zádech dlouhý zip, který se rozepne, postupně svléká a u kola z něj vykopneme nohy, aby vše proběhlo co nejrychleji. Zvládneme to asi za 6-8 vteřin.

V jakých podmínkách je pro vás nejlepší trénovat? Hodně cyklistů má přípravu například na středomořských ostrovech, v teplejším podnebí...

Filip: Super je Mallorca, nebo Kanárské ostrovy. Máme také vysokohorskou přípravu, ta probíhá na hranicích Itálie a Švýcarska v Livignu. Celkově při té vysokohorské přípravě máme v tréninkovém centru bazén, běžecký ovál v jednom městě, je tam vše, co potřebujeme, jen občas si musíme vařit sami, ale jak tvrdí přátelé, jsem výjimečný kuchař... :-)

Čím je například Mallorca vhodná pro přípravu? V čem jsou podmínky lepší než u nás?

Filip: Nejdůležitější je teplota, ideálně okolo 20 °C, zkuste v únoru a březnu najezdit kolem Kardašky 300 km týdně. Velkou roli hraje i vertikální členitost, hodně zvlněný terén, kopec vedle kopce.

Kolikrát do roka jezdíte na taková soustředění?

Filip: Já jsem teď v elitním týmu, se kterým jsem byl na Kanárských ostrovech, máme dvakrát italské Livigno na 14 dní a také jezdíme do tréninkových center. Teď se budu stěhovat do centra ve Valašském Meziříčí na 1 až 2 měsíce. Jsem tam pod dohledem reprezentačního trenéra a fyzioterapeuta. Máme tam dobrou partu. Skupina je v tomto sportu při trénování důležitá. Vzájemně se hecujeme a motivujeme k lepšímu výkonu.

Která disciplína z triatlону je nejnáročnější na trénink? A kterou máte nejradši?

Filip: Co se týče časové náročnosti, tak určitě kolo, protože trénujeme na delší vzdálenosti. I v závodě má kolo nejvíce času, asi půl hodiny, což je na mých distancích zhruba polovina celkového času. Na kole máme jak kratší, intenzivní tréninky tak až šestihodinové jízdy i na 180 km. Oproti světové špičce máme co dohánět především v běhu.

Šimon: Já to mám úplně stejně, potřebuji zlepšit běh.

Šimon Michálek v běžecké části závodu. (archiv Š. Michálka)

Abych vyhrál Evropský pohár, musím svůj běh posunout někam lehce nad 15 minut na 5 km po 750 metrech plavání a 20 km na kole. A nejradši mám plavání, protože ho mám i nejsilnější. Kolo je zase takový adrenalin, závod ve městě, ostré zatáčky, otočky, jízda rameno na rameno.

Filip: Na tréninky je nejpříjemnější kolo, například ta soustředění v Itálii nebo na ostrovech jsou doopravdy krásná. Ale baví mě i hodně těžké tréninky běhu, kdy to „bolí“.

Šimone ty ses úspěšně věnoval vedle triatlonu závodně i plavání. Proč jsi u něj nezůstal?

Minulou sezónu jsem ještě závodně plaval, ale od této sezóny už se věnuji pouze triatlonu, i když bych se nejspíš bez problémů kvalifikoval na plavecké MČR. Je totiž těžké na vrcholové úrovni skloubit více sportů a triatlon mi přijde zábavnější. Ještě mám v plánu závodit v atletice, 19. 6. na mistrovství republiky v běhu na 3 km. Mám tam asi pátý čas, tak uvidíme, jak to dopadne. Obhajuji titul z loňska.

Filip: Můj nejbližší start bude příští týden, pokud mi to dovolí zdravotní stav, na jindřichohradeckém půlmaratonu.

Co byste teď chtěli nejvíce zlepšit?

Šimon: Já určitě běh. Závod se většinou rozhoduje právě v závěrečném běhu.

Filip: Přesně tak. Ale všechno je důležité, nejde mít ani jednu slabší část. I když jsou mezi závodníky excelentní běžci, kteří jsou schopni doběhnout ztrátu právě v běhu. Nejlepší je mít vyrovnaný výkon ve všech disciplínách.

Jak je to v triatlonu se zraněním. Pro laika se může jednat o poměrně nekontaktní sport...

Filip: Mně konkrétně se větší zranění zatím celkem vyhýbají. V 16 nebo 17 letech jsem měl únavovou zlomeninu kosti. Ta vznikne z toho, když se intenzivně trénuje a kost je

natolik přetěžovaná, že praskne. Jinak jsou poměrně zatěžovaná třísla, stehna, lýtka a chodidla. Dalším možným zdrojem zranění jsou pády v cyklistické části závodu. To se mi bohužel moc nevyhýbá, i když si myslím, že tak ¼ pádů nejsou moje vina. Na bocích a zádech mám dost památek na asfalt.

Šimon: Stačí, že jeden závodník spadne a už je to ohrožení i pro ostatní.

Filip: Když se vrátíme k tomu nekontaktnímu sportu, tak ono to tak jen vypadá. Ale občas se stane, že někdo vyleze z vody se zlomeným nosem, přitopený. Plavání může být někdy „masakr“. Na startu skočíte do vody se šedesáti závodníky, zhruba po 300 metrech je první bójka, kam se chtějí všichni dostat mezi prvními a všem je jedno, co se v ten moment děje. Nejhorší scénář, který může nastat je, že se dostanete pod vodu a valí se na vás ostatní.

Šimon: Ve své kategorii bych měl patřit k nejlepším plavcům v triatlonu, ale na evropském poháru v Caorle jsem po kopanci do obličeje vylezl z vody až mezi posledními.

Ted' nedavno jste se vrátili ze závodu v polském Olsztynu. Jezdíte na závody společně? V jaké kategorii závodíte?

Filip: Já jsem letos přestoupil z juniorů do kategorie do 23 let, která je spojená s dospělými.

Šimon: Já jsem dorostenec, na podzim mi bude 16 let, v Evropských pohárech závodím s juniory (do 19 let). Ale na některé akce a mítinky jezdíme oba, je tam závod jak kategorie Filipa, tak i moje.

Jak jste byli v Polsku úspěšní?

Šimon: Já jsem byl 27., což nebyl úplně výsledek, který jsem si představoval. Chtěl jsem závod dokončit do top 15. Závod byl náročnější, než jsem očekával a 5 km běhu mi úplně nesedlo.

Filip: Já jsem tam byl letos už potřetí. Dva závody předtím byli juniorské. A na tomto posledním závodě se mi podařilo nespadnout, takže alespoň něco se povedlo.

Funguje to tak, že máme ranking a podle toho se přidělují startovní čísla. Tím, jak jsem přestoupil do úplně nové kategorie, mám 0 bodů a měl jsem nevýhodnou startovní pozici. Což bylo hrozně znát, po 300 m plavání to je cca 3 min závodu a boje na bójce bylo jasné, že z toho nebude žádný zázrak. Cyklistická část se mi nevyvedla spíš takticky, nechal jsem se blbě zavřít a i přesto, že jsem běžel vcelku dobře, tak nakonec z toho bylo 38. místo z 65 závodníků. Průšvih je, že to místo už nebylo bodované a v dalším závodě budu mít startovací pozici stejnou. Bodování funguje tak, že se závodník musí vejít do 5 % času vítěze, když jste mimo tento čas, body nezískáte. Problém je se bez bodu vůbec dostat na startovní listinu, asi budu muset vyrazit na nějaký africký, nebo asijský pohár, tam v nižší konkurenci urvat body, abych se vůbec dostal na startovku v Evropě.

Máte nějakou speciální přípravu pár dní před samotným závodem?

Filip: Na závod se ladíme zhruba týden až čtrnáct dnů. Poslední tři dny přípravy už jsou lehké, s krátkými a intenzivními úseky. Pro představu, když se závod koná v sobotu, tak čtvrtek máme volnější, v pátek je „prošťouchnutí“, aby tělo nezatuhlo a v sobotu proběhne lehké rozjetí na kratším úseku. Stravu máme řízenou, lehkou. Například těstoviny nebo rýži. O jídlo se nám někdy stará mamka, někdy si ho připravujeme sami. Záleží na místě konání závodu atd. Někdy jdeme do restaurace anebo si s kamarádem na závody vozíme remosku a vaříme si sami. Například rýži s pestem a mozzarelou, samá lehká jídla. Snažím jíst zdravá jídla, ale čokoláda, je čokoláda.

A jak probíhá regenerace po závodech?

Filip: Většinou to bývá tak, že po sobotním závodě máme volnější neděli, s lehkou projíždkou na kole anebo se v neděli cestuje ze závodů domů. Pondělí máme volný den a pak už se zase najíždí na tréninkový blok.

Jde zvládat takto náročný program se školou? Ty jsi Filipě teď odmaturoval na jindřichohradeckém gymnáziu, Šimon končí základní školu... Máte nějaký individuální program?

Filip: Já jsem to měl nastavené tak, že jsem měl zvýšenou toleranci absence. Oproti standardním 25% výuky jsem měl tu hranici posunutou, jinak jsem ale výuku absolvoval normálně. Ne vždy byli učitelé nadšení, ale dá se to zvládat.

Kam máte namířeno ve studiu dál?

Filip: K otcově „nesmírné“ radosti se chystám na pedagogickou fakultu do Českých Budějovic, na obor zeměpis a tělocvik.

Šimon: Já končím devátou třídu a půjdu do Sezimova Ústí na COPku, na IT obor.

Vraťme se zpět ke sportu. Jak je to s vybavením na triatlon? Potřebujete určitě speciální kolo. Kdo se vám o něj stará?

Šimon: Servis kol nám zajišťuje tatka. Máme štěstí v tom, že je zdatný mechanik a vyřeší velkou spoustu problémů.

Filip: Závodní cyklo materiál je finančně brutálně náročný, dostal jsem sice velkou slevu na kolo Rakouské značky Simplon, konkrétně model Pride, ale i tak stálo mraky peněz. Je krásné, rychlé, doufám, že ho nezlomím jako to předešlé. Dále mám nějaké oblečení od táborské firmu Kalas, a snad teď dosáhnu i na podporu z vysokoškolského sportovního centra.

Šimon: Já jsem sponzorovaný jen běžeckou značkou – firmou OnRunning, od které mám boty, zbytek rodiče, dědové i babičky... :-)

Jak dlouho vám jedno kolo vydrží? Je to otázka sezóny nebo více?

Šimon: Určitě více. Když už závodník neroste, což se mě zatím netýká, tak s neustálým posouváním technologií kolo vydrží i několik let, když má dobrý servis.

Filip: Důležité je s kolem moc nepadat, aby se neničilo. Když jsme teď byli na závodech v Polsku, jeden kamarád měl úplně nová karbonová kola, spadl a obě mu praskla, což není úplně příjemné pro vaši peněženku.

V jaké rychlosti průměrně jedete na kole při závodech?

Šimon: Průměrná rychlost je přes 40 km/h. Při běhu je to lehce pod 20 km za hodinu.

Filip: Na posledním závodě, teď v Polsku, jsem běžel pětikilometrovou trať za 16 minut, což je asi 3 minuty a 10 sekund na jeden kilometr. Elitní závodníci běhají stejnou vzdálenost za 15 minut.

Filip Michálek v běžecké části závodu. (archiv F. Michálka)

Šimon Michálek v cyklistické části závodu. (archiv Š. Michálka)

Jedete se ještě někdy vůbec projet „na pohodu“ na kole?

Filip: To už se mi dlouho nestalo. Ale občas se ve volných dnech „jen tak“ projedu. Nebo si někdy trénink na kole protáhnu, abych si vyčistil hlavu.

Máte nějaký závod, na který vzpomínáte nejraději?

Filip: Já rád vzpomínám na svůj nejlepší juniorský výsledek, což bylo před dvěma roky na Evropském poháru v Žilině. Byl to jeden z posledních závodů, co mě trénoval taťka a skončil jsem na 7. místě.

Šimon: Já rád vzpomínám na Olsztyn, kde jsem jako jediný dorostenec udržel první skupinu juniorů na kole a na to jsem docela hrdý, ale pak jsem trochu „umřel“ na běhu.

Kdo je váš triatlonový vzor?

Filip: Určitě jsou to tři norští triatlonisté a jejich tréninková skupina. Existuje sociální síť, kde si mohou sportovci nahrávat své aktivity, „lajkovat“ si je a sledovat, kdo co dělá a tam se můžeme i něco přiučit.

Šimon: Mám to stejně.

Filip: Z českých triatlonistů obdivuji svého kamaráda Radima Grebika, který je můj vrstevník a už je zřejmě jeden z nejlepších v Česku, s ním je super trénovat. Jednou bych se chtěl dostat na stejnou úroveň, kde je on.

Máte ještě nějaké jiné koníčky? Je na to vůbec čas? Nebo jet někam na dovolenou?

Filip: Rád trávím čas s kamarády nebo jedu na ferraty, nejradši do Rakouska.

Šimon: Já ferraty moc nemusím, protože nemám rád výšky, ale také rád chodím ven s kamarády.

Filip: Po sezóně, která končí – například při závodech v teplejších lokalitách, jako je Severní Afrika nebo Turecko i v říjnu nebo i v listopadu – máme „offseason“ a třeba 14 dní volného času, který můžeme trávit, jak chceme.

Do fungování sportovních aktivit v posledním roce silně zasáhla pandemie koronaviru. Projevilo se to stejně i v triatlonu?

Filip: V loňském jsem přišel v podstatě o poslední sezonu v juniorech, kdy jsem byl nejsilnější, Covid mi ukradl hodně závodů v Evropě, určitě ME a možná i MS... Byl pozastavený sběr bodů do žebříčku, některé akce se i teď ještě ruší nebo posouvají na neurčito, ale už se to naštěstí i díky očkování začíná rozjíždět. I tak ale na závodech i při trénincích v centrech pořád chtějí testy a udržují nás v „bublinách“. Naloží nás do autobusu, odvezou do bazénu a zpět, bez kontaktu s vnějším světem.

Výběr sportovních úspěchů**Filip Michálek**

- 3. místo MČR triatlon sprint distance – Elite men
- 2. místo v juniorech na MČR
- 2. místo Český pohár v juniorech
- 4. místo na atletickém MČR v běhu na 5000 m v kategorii juniorů (čas 15:30)

Šimon Michálek

- 2. místo MČR triatlon
- 3. místo Český pohár
- 1. místo MČR atletika – běh na 3000 m

Šimon a Filip Michálkové na náměstí v Kardašově Řečici. (foto: A. Chvojková)

Jak je to s triatlonem a olympiádou? Je právě účast na olympiádě vaším největším snem?

Filip: Od roku 2000 je triatlon olympijským sportem. Myslím si, že na každé olympiádě jsme zatím měli českého zástupce a hned na té první se Jan Řehula umístil na 3. místě.

Šimon: Je to ten největší sen.

Filip: Mám to stejně. Ale čím víc se do toho sportu dostávám, tím víc vidím, jak je to čím dál náročnější. Letošní mistrovství České republiky v atletice na 10 km bylo vyhrané časem 29:59, a vítěz závodu série mistrovství světa v triatlonu teď běžel v čase 29:20 a to po 40 km na kole a 1,5 km plavání, to je neuvěřitelné.

Budete triatlon na olympiádě sledovat? Kdo je váš favorit?

Šimon: Konkurence je velká, hlavně ve špičce, ale norský tým je velmi silný.

Filip: Kdybych si měl vsadit, tak vsadím na jednoho z norských závodníků, na Kristiana Blummenfelta. Je schopný zaběhnout 10 km za 28:40, čímž by udělal ze všech českých atletů „malé kluky“.

Jaké největší cíle a sny máte pro nejbližší dvě sezóny?

Šimon: Já bych se chtěl už letos kvalifikovat na mistrovství Evropy dorostenců a umístit se v top 15 nebo 20, ideálně vyhrát.

Filip: Mým cílem je se dostat v září na závod Světového poháru v Karlových Varech, kde je velmi náročná cyklistická trať, asi nevyhraju, ale pokud se podaří, zkusím zamávat do kamery :-). Tento závod bude možné sledovat na České televizi v přímém přenosu, můžete fandit 11. a 12. září.

Mockrát děkujeme za rozhovor a budeme držet palce do dalších závodů!

-inzerce

Batista, S.r.o.

- **Výkup dřeva**
- **Zajištění těžby dřeva**
- **Kamionová doprava dřeva**
- **Výkup lesů (i holiny)**
- **Prodej palivového dřeva, 400 Kč za 1bm i s dopravou**

tel. 608 301 673

batistova@drevo-batista.cz • **www.drevo-batista.cz**

JHComp

více na
www.jhcomp.cz

**Internet
Digitální TV**

60+ programů
až **1000** Mbps

On-line sledování
Zpětné přehrávání
Nahrávání programů
Rozšířené balíčky programů
Podpora Androidu a AppleTV

Dětský den se konal v sobotu 5. června na fotbalovém hřišti za účasti řečických fotbalistů, místních hasičů, divadelníků, modelářů a také Armády ČR.

